

A szalámigyári „fészekrakók” — és segítők

Munkásokkal való törődés. — Hányszor elmondottunk és állítottuk szembe a jelent a múlttal, hogy bizonyítsuk, mennyivel más most, mint azelőtt volt. Úgy látszik azonban mégsem mondtuk eleget, vagy nem jól magyaráztuk. Sokan most is legyintenek, ha ezt hallják; munkásokkal való törődés. Pedig a szó és a tett leginkább együtt haladt az elmúlt években, de sajnos sokan csak akkor vették értékelné azt a sok jót, ami itt nálunk Magyarországon van, amikor már nélkülözni kénytelenek.

Körösvendéi. Lehetne, ha nem lenne tragikusan fájdalmas az, hogy a nyugati sztrábsangok bűvöletében elfutottak miként hiányolják, reklamálják odakinn a munka- és munkásvédelmet. Idehaza észre sem vették az üzemi étkezést, pedig leginkább ott ebédelték. A bölcsödét, ahol gyermekeikre vigyáztak, vagy esetleg mások gyermekeire. Nem vették észre, hogy a munkások ügyes-bajos dolgaival hogyan, s miként törődtek az üzemben, pedig törődtek, ha voltak is ezen a téren kíváncsiak. Természetesen vették mindazt, ami itt volt, s most amikor nem kapják meg azt, amit idehaza, most tudják értékelni mindazt, ami volt.

Ezek a gondolatok foglalkoztatnak, míg a Maros utcán a Szalámigyár felé haladok, hogy megnézzem, mit tesznek itt a munkásokért, egy akció, a családi házépítési akció során. Hogyan segítenek a vezetők, mit tesznek a munkások egymásért, hogy minél több társunknak legyen új, rendes lakása.

Elsőnek a szegedi üzemek közül

A tervek szépek. Utunkasnak: Tiralla Mihálynak, Gárgyán Zoltánnak, Berta Mártonnak, Papp Ferencnek, Gécz Ferencnek és családjának segítenek felépíteni a családi házat Ságváritelepen. Hogyan fognak hozzá és építik fel ezeket az ikerépületeket? Mikorára lesznek készen? Pintér László igazgató, Pesti Géza párttitkár röviden így válaszolnak a kérdésre.

— Úgy szerveztük meg a munkát, hogy a szegedi üzemek közül mi építsük fel elsőnek a házakat. — Szavukból

érezni, hogy ez nem is egyszerűen tájékoztató az újságíró részére, hanem jelszó, sokak részére a Szalámigyárban. Ez azonban természetesen számukra nem lehet és nem is csak pusztán jelszó. Ez jelenti a munkát, munkát, és tízedszer is a munkát. Dolgos nappalokat, s még az is lehet, hogy álmátlan éjszakákat. Magabiztosan mondják, mint ha már utána is lennének e nagy munkának. De azért ne higgye senki, hogy e szavak valami önteltséget jelentenek. Sőt, éppen ellenkezőleg.

Kollektív segítség

Már tapasztalattal is rendelkeznek, hiszen az elmúlt esztendőben 18 munkáslakást tartottak, három romlakást építettek fel. Igaz, építőanyagot nem a vállalat adta. A korábbi tatarozások is különösen a nagyobbakhoz, a tanács biztosított anyagot, a gyár csak a szakmunkás erőit. Most aztán jóval nagyobb szervezést igénylő munkát jelent. Az anyagot most is állami kölcsönből vásárolják. Ismeretes, hogy házként 45 ezer forintot kapnak az építők, amit 20 éves törlesztéssel fizetnek vissza. De hogy megkaphassák a kölcsönt, maguknak is bizonyos összeggel kell rendelkezniük. Az első segítséget itt nyújtják az üzemi munkások azzal, hogy a Kölcsoni Segítő Takarékpénztár üzemi csoportja kölcsönt februárban elsősorban az építőknek juttat. Ez csak a kezdet. S majd akkor folytatják, amikor az idő engedi és megkezdődik az építés. A vállalat már megkötötte a szerződést a városi tanáccsal, s az előkészületeket is megkezdte. Az alap kiadását, Mire a gödrök üresen tátongnak, ott lesz majd az alaphoz szükséges kőtörmelék, amit a vállalati épületbontásból juttatnak majd az építőknek. A fuvar segítségen túl a szakmunkások munkája a legjelentősebb. Természetesen nem díjtalanul végzik a munkát. Az üzem fizeti őket, de az építők munkás ezt megtéríti a vállalatnak. Részben a kölcsönből, s részben úgynevezett társadalmi munkával. Például ha rendkívüli munka adódik a gyárban, és azt túlórában kell elvé-

gezteni, akkor az építő, az építelő munkások maradnak bent elsőnek és az így kapott keresetért bont ad nekik a vállalat, amit kőműves munkára átváltanak. Ezzel fizetik vissza a vállalatnak az üzemi kőművesek munkáját. A munkatársak sem fukarkodnak a segítséggel. Már készülnek a csontozóban, a hentesüzemben, hogy segítsenek Géczeknek, Pappéknak.

A dolgozók iránti szeretet

Most a gyár nagyobb raktár-átalakítási munkára készül. E munkánál vastag tartógerendákat cserélnék ki. Úgy gondolják, hogy ezeket vékonyabbra váltva jól tudják majd hasznosítani az épületeknél. Természetesen nem díjmentesen adná a vállalat az anyagot, de mégis kedvezményesen áron, mint ahogy azt a használt áruknál szokás.

Az építők már alig várják, hogy végre kijelöljék számukra a helyet, s megkezdhessék a munkát. A kijelöléssel ugyan még a jelek szerint némi bajok vannak. Azt mondják, hogy sorsolás útján kapják meg a telkeket. Így pedig előfordulhat, hogy Ságváritelepen különböző utcákban, egymástól távol esnek majd a szalámigyári „fészekrakók”. Ezért helyesebb lenne, ha a sorsolást vállalatok szerint végeznék el úgy, hogy lehetőleg a szalámigyáriak egymás mellé kerüljenek. Így könnyebben szervezhetik a társadalmi munkát, a szakmunkásoknak sem kell vándorolniuk egyik épülettől a másikhoz, ezzel is időt vesztenek, s esetleg az anyagok éjszakai megőrzése is könnyebb lenne. Ez is hozzájárulna, hogy minél előbb felépülhessenek az új családi házak.

A szalámigyáriak fogadkoznak, hogy az ő házaik állnak majd először. Elhagyni a többieket, nem egyszerűen kinyilatkoztatás, nem valami hideg számítás, vagy okoskodás, hanem a szalámigyáriak állandó gondoskodása a munkásokról, a dolgozók iránti szeretet és segíteni akarás van ebben.

(n. — p.)

— Szovjet mérnökök 15 emeletes házzal egymagasságú, hernyótalpas óriásexkavátort szerkesztettek külszíni szénfejtéshez. A gép egy év alatt 7,5 millió köbméter földet mozgatt meg. Markolóputtonya egyszerre 35 köbméter földet visz 60—65 méter távolságra.

— Amerikai hivatalos körök szerint az Egyesült Államokban a munkanélküliek száma meghaladja a négy-milliót, 1950 óta ez a legnagyobb szám, s tavaszra is csak némileg fog csökkenni a munkanélküliek száma.

Az első kerületi tanács a községfejlesztési járulékok hátralékának rendezését sürgeti

Az első kerületi tanács végrehajtó bizottsága legutóbbi ülésén foglalkozott az 1957-es évi községfejlesztési hozzájárulások befizetésével. A hozzájárulásokból befolyó pénzzel az elmúlt években igen szépen gazdálkodott az első kerületi tanács. Hogy csak egy példát említsünk: községfejlesztési hozzájárulásból épült fel az újszegedi orvosi rendelő. 1957-ben 3202 lakosnak kellett volna községfejlesztési hozzájárulás címén az első kerületi tanácshoz 262 ezer forintot befizetni. Plusz ehhez az összeghez az 1956-os év lemaradásából 83 ezer forintot számítottak.

Az értékelésnél kiderült, hogy az elmúlt évben 1596 fő 193 ezer forintot fizetett

AZ ORSZÁGOS NŐKONFERENCIA UTÁN

Élénk tevékenységet folytatnak az újonnan alakult kerületi nőtanácsok

Az országos nőkonferencia útmutatása alapján Szegeden is munkához láttak az asszonyok. Első feladatuk volt, hogy szervezést, a nőtanácsot megalakítsák. Egymásután alakultak meg a kerületi nőtanácsok és minden szervezet a terület asszonyainak érdeklődését figyelembe véve készítette el tervét, amely szerint dolgozik.

Fodortelepen az asszonyok műsoros délutánokat rendeznek. Változatos programot állítanak össze ezekre az alkalmaikra. A természetudományi, irodalmi előadásokat nagy érdeklődéssel fogadják a telepen. A szervezet asszonyai rendszeresen látogatják a területükhöz tartozó bölcsödét és napközi otthonokat. A műsoros estek teljes bevételeit játékokat és egyéb felszerelési tárgyakat vásárolnak a napközi otthonok kis lakói részére. A vezetőség tagjai lelkiismeretesen dolgoznak. Célul tűzték maguk elé, hogy a kerület asszonyait bevonják munkájukba. Szommer Pálné titkár vezetésével igen szép eredményeket értek el.

Kilencgyermekes anyák a legaktívabbak

Rókúson a »Gyermekvárosért« dolgoznak. Sok téglaegyet adtak el, vásároltak meg és így segítenek az otthonlan árvákon. Ebben a munkában kitűnt Ambrus Istvánné és Ördög Mária.

Kevés szervezet dicsekedhet azzal, amivel a Belvárosi I. vezetőségében, tagsága sorában valamennyi társadalmi réteg képviselve van. Munkásszasszonyok, háztartást vezető édesanyjak, pedagógusok, kispolgári asszonyok dolgoznak itt a nőmozgalomban. A szervezetnek nincs megfelelő helyisége. Ezen úgy segítenek, hogy az asszonyok lakásain jönnek össze. Dísz tárgyakat, babákat készítenek a kerület gyermekeinek asszonyainak. Sütés-főzési versenyt rendeznek. Megtanítják a fiatal asszonyokat, hogyan lehet gyorsan, jól főzni. Régi hagyománya van itt a bábjátéknak. A bábjátékosok vezetője a lelkes, kilenc gyermekes édesanyja Czutor Dezsőné. Az óvodák, az iskolák kis diákjait szórakoztatják vasárnaponként. Czutor-nén kívül még egy másik kilenc gyermekes asszony, Martusz Józsefné dolgozik a vezetőségben.

A szociális ügyeket is intézik

Az újszegedi nőtanács munkájának magvát a szociális ügyek intézése képezi. Az asszonyok rendszeresen látogatják Újszeged öregjeit, elhagyottait, betegeit. Taka-

ritják lakásukat, mosnak, ját. Vitavezetője Lődi Ferenc költő, a Délmagyarország munkatársa lesz. Ebben a hónapban, február 20-án a szovjet hadsereg napja alkalmából nagyszabású szovjet—magyar nőtalálkozót rendez a nőtanács. Már most készülnek március 8-ra, a nemzetközi nőnap méltó megünneplésére.

Igen fontos feladatának tartja az Országos Nőtanács szegedi titkársága, hogy három szegedi termelőszövetkezetben megalakítsa a nők szervezetét. A munkát már megkezdtek, az újszegedi nőtanács a Haladás, a móravárosi és alsóvárosi csoport a Tánács, a rókusi, valamint a felsővárosi a Felszabadulás Tsz asszonyainak segít. A szegedi asszonyok felvilágosító munkájukat két nagy téma köré csoportosították: az egyik a női egyenjóság érvényesítése, a másik az ifjúság szocialista nevelése. További munkájukban is a két nagy cél elérése vezeti őket.

Férjek ankétja

A nőtanács szegedi titkársága kapcsolatot épít ki a szülői munkaközösségeken keresztül üzemekkel, gyárakkal. Tervbe vették, hogy a munkára nevelés céljából nyári szünetben egy-két hétre a magasabb osztályok tanulói az üzemben dolgoznak.

A férjek nevelését tervbe vette a nőtanács. Májusban megrendezik a férjek ankét-

Négyes ikreket szült egy olasz asszony

Cagliari: Cagliari klinikáján oxigénátorban négyes ikreket ápolnak — két fiút és két leányt. A gyermekek egy szardíniai faluban jöttek a világra, anyjuk Giuseppe Sustu, egy mezőgazdasági munkás 36 éves felesége, akinek már volt négy gyereke. A gyermekek súlya 1,3 és 1,5 kg között van.

Folytatjuk, sőt fokozzuk

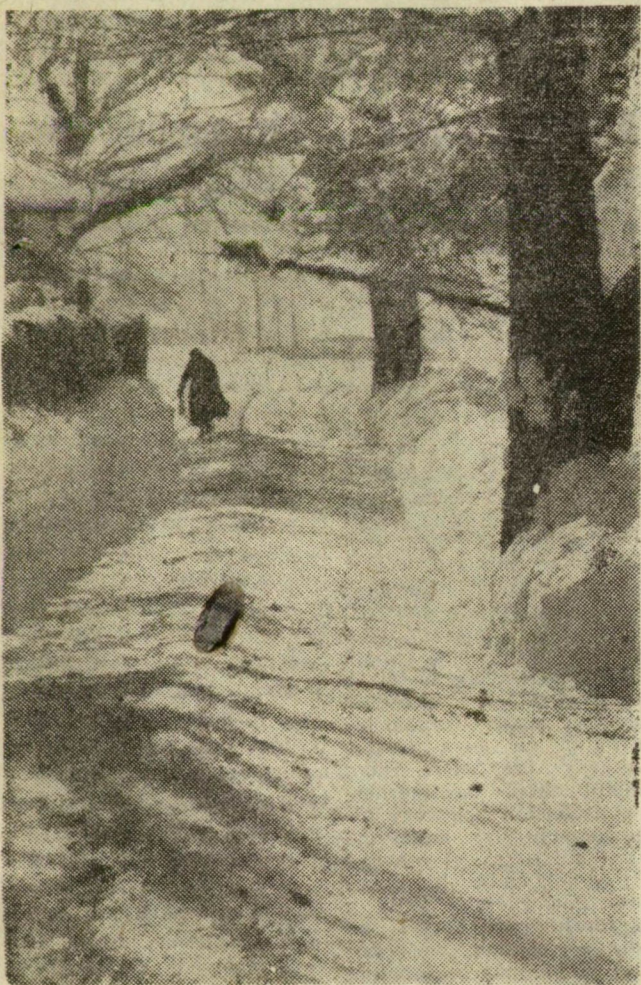
az ideológiai harcot a burzsoa és revizionista nézetek ellen — hangoztatta Kádár János elvtárs az országgyűlés legutóbbi ülésén. Ezzel tulajdonképpen az egész magyar nép természetes gondolatának és akaratának adott helyes kifejezést, és teljesen érthető, hogy a képviselők — vasmunkások, földművesek, papok, írók, katonák, háziasszonyok — tökéletesen egyetértettek vele. Egyetértettek azért, mert 1956. október 23-án a nép képviselői is saját szemüklükkel látták, illetve meggyőződtek arról, hogy a marxizmus—leninizmus jobboldali revíziója milyen egyenesen és milyen direkt módon viszi-húzza vissza szocializmust építő országunkat és népünket a burzsoa restauráció felé. Aki figyelte az országgyűlés hangulatát, illetve aki politikai életünk útjában tartotta kezét az elmúlt 14 hónap alatt, annak nincsenek kétségei afelől, hogy a forradalmi munkás-paraszt kormány és a legfelsőbb népi államhatalmi szervet megtestesítő országgyűlés következtetés lesz ezután mindig a revizionizmus és az oportunitizmus elleni harcban.

Lényeges momentum azonban, hogy Kádár elvtárs ismét megvédte az értelmiséget és határozottan leszögezte: egyoldalú és káros az olyan nézet, amely az ellenforradalmi felkelés után az egész értelmiséget, vagy akár egész értelmiségi kategóriákat reakciónak, vagy revizionistának akar bélyegezni. Ezt ugyan nem először húzzák alá a központi párt- és kormányzervekben, de kell is hangsúlyozni többször, hiszen itt Szegeden is akadnak még olyanok, akik az egész értelmiséget okolják 1956. október 23. bekövetkezéséért. Most a legfelsőbb fórum, az országgyűlés is megvédte az eféle vádaktól és rágalmaktól az értelmiséget, jóllehet nem hallgatta el, hogy a burzsoa felfogások és szemléletek hordozói legtöbbször az értelmiségen belül találhatók.

Csak természetes, hogy az ilyen ártalmas felfogások, illetve nézetek ellen az eddiginél határozottabban felvesszük a küzdelmet. Tévedés ne essék, nem adminisztratív eszközökkel, nem acsarkodással, vagy ijesztgetéssel, hanem a marxizmus—leninizmus eszméi fegyverével. Nem kinyilatkoztatásokkal, hanem a bátor elvi vitában felsorakoztatott érvek, bizonyítékok, dokumentumok tömegével. Nem az emberek ellen, nem az értelmiségiek ellen, hanem a bennük fellelhető reakciós nézetek ellen lépünk fel sokkal erősebben, mint eddig bármikor.

Hogy nem túljárunk el az ellenforradalmi uszítást és propagandát? Nem bizony, soha többé — ezt a »bűnünket« elismerjük. De a magyar nép ezért soha nem szidalmazza pártját és kormányát. Ellenkezőleg: felhatalmazza az ellenforradalmárokat elleni sokkal radikálisabb intézkedésre. Mert Magyarországon — szeretnénk, ha nagyon messzire hangzana ez a szó — proletárdiktatúra van és ezután mindig az is lesz. Olyan proletárdiktatúra, amely a legteljesebb demokráciát jelenti a nép számára. De ugyanakkor a legkíméletlenebb diktatúra kritériumát meríti ki, ha olyan erők megsemmisítéséről van szó, amelyek a kizsákmányoló osztálytársadalmat akarják itt restaurálni.

NAGY ISTVÁN

Képünk még a havas Újszegedről készült. De tegnap óta megsurrant az érzés és olvadni kezdett a hó. Az időjárásjelentés továbbra is fagypontra felelt jelez, s bár gyönyörködünk a szép havas felvételben, azért mégiscsak örülünk, hogy közeledik a kellemes tavaszi idő.